

faa Vedtægterne ophævede, end det var at faa det sat i Gang, for at faa dem vedtagne. Jeg hilser derfor med Glæde den Bestemmelse, der nu er kommen ind, og som gaar ud paa, at et Flertal af Fiskere, naar en Vedtægt har bestaaet i 3 Aar, ved ganske simpel Afstemning kan beslutte, at Vedtægten skal bortfalde. Det er en nem Maade at komme af med Vedtægterne paa i Fremtiden, og jeg tror ogsaa, at Stillingen er saadan, at det ikke maa være for besværligt at faa Vedtægterne ophævede igen. — En anden Ting i samme Paragraf vil jeg gerne sige et Par Ord om. Det er angaaende dem, der have Stemmeret med Hensyn til Afgørelsen af Vedtægters Indførelse. Man har jo sat 22-Aarsalderen som Betingelse for at have Stemmeret, og man har endvidere indsat den Bestemmelse, at mindst $\frac{2}{5}$ af den paagældendes Aarsindtægt ved personlig Virksomhed skal hidrøre fra Fiskeri. Det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg er glad ved, fordi det jo hidtil har været saaledes, at man har staaet uden nogen egentlig Bestemmelse om, hvem der burde have Valgret, og at der derfor, naar Vedtægter skulde oprettes, mødte en hel Del Mennesker, der i Virkeligheden ikke vare Fiskere. Der har mødt en Del Søndags- og Lystfiskere, ja, jeg har en enkelt Gang haft det Særsyn, at da der en Gang blev afholdt et saadant Møde, som skal afholdes, for at de forskellige interesserede kunne faa Lejlighed til at fremsætte deres Bemærkninger, mødte saa godt som hele den lille Bys Fabrikbefolkning. Det traf nemlig netop under en Lock-out, saa at de havde Lejlighed til at komme, og de fiskede maaske ogsaa lidt i den Tid; men det gav i alt Fald Anledning til, at alle disse Mennesker, der ellers ikke befattede sig med Fiskeri, gav Møde og for Resten holdt et saadant Halløj, at det hele Møde næsten ikke blev til noget. Hvad angaar Bestemmelsen om de 22 Aar, er der jo heller ikke noget at sige til den; men Spørgsmaalet er, om der saa kræves, at de skulle være selvstændige Fiskere. Det staar der jo ikke noget om, men jeg haaber ikke, at det er Meningen, men at ogsaa en Søn, der hjælper sin Fader ved Fiskeriet, naar han har fyldt 22 Aar, maa have fuld Stemmeret, skønt han i Virkeligheden kun er Medhjælper.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne ogsaa lige vil berøre, er Spørgsmaalet om Betalingen af Fiskerifogederne. Det er ikke muligt at have disse Vedtægter, uden at man ogsaa maa have nogen til at paase,

at de overholdes; dertil har man jo disse Fiskerifogeder. Efter den bestaaende Fiskerilov er det for Tiden saaledes, at disse Fiskerifogeder lønnes af de kommunale Kasser. Nu gør Forslaget her den Forandring, at Halvdelen for Fremtiden skal betales af Statskassen; og det er jo ganske vist en ret betydelig Indrømmelse. Men jeg tror dog, at man burde tage Skridtet fuldt ud og lade Statskassen betale hele denne Kontrol, thi det maa indrømmes, at de Folk, som beskæftige sig med Fiskeri og leve deraf, i Virkeligheden som oftest ikke svare noget som helst til de kommunale Kasser og først og fremmest da ikke til Amtsrepartitionsfonden. Efter den hidtilværende Maade for den kommunale Beskatning og særlig for den amtskommunale Beskatning har man jo saa godt som ikke faaet en Øre af disse Folk til Amtsrepartitionsfonden. Ogsaa efter at man er gaaet over til Beskatning til Amtskommunen efter Ejendomsskyld, vil det jo fremdeles blive det samme, at man ikke faar noget af disse Folk. Det er i det hele taget ikke nogen amtskommunal Interesse, som her varetages; ikke Spor, det er en ren Fiskeribefolknings Interesse, der varetages, og jeg synes derfor, at det burde være saaledes, at Staten betalte det hele. Det er heller ikke blot den Fiskeribefolkning, der bor i Amtet, hvis Interesser skulle varetages, eller for hvilken man har disse Fiskerifogeder, det er ogsaa for at passe paa Fiskere, der komme andetsteds fra, thi det er nu om Stunder saaledes, at det er fra hele Landet, man strømmer sammen til de Fjorde, hvor Fiskeriet i Øjeblikket gaar bedst. Jeg synes derfor, at det Politi, man der skulde have, burde fuldt ud lønnes af Staten, og jeg haaber derfor, at Udvalgsbehandlingen maa resultere i, at det bliver Statskassen, der helt betaler den Bevogtning, der skal finde Sted. — Til Slutning vilde jeg gerne rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til Forstaaelsen af § 46. I den bestemmes det jo, at de nu bestaaende Vedtægter blive ved at bestaa, efter at dette Forslag er ophøjet til Lov. Jeg vilde nu gerne vide, om den Bestemmelse, der staar i § 44 angaaende Maaden, hvorpaa Vedtægterne hæves, med det samme overføres paa § 46. Hvis den ikke gør det — jeg er ikke ganske klar over Forholdet — saa tror jeg nok, at den burde gøre det, fordi det jo særlig er de gamle Vedtægter, man har tænkt paa at ophæve, og jeg synes derfor, at den Bestemmelse, der nu overføres lige over for de Vedtæg-